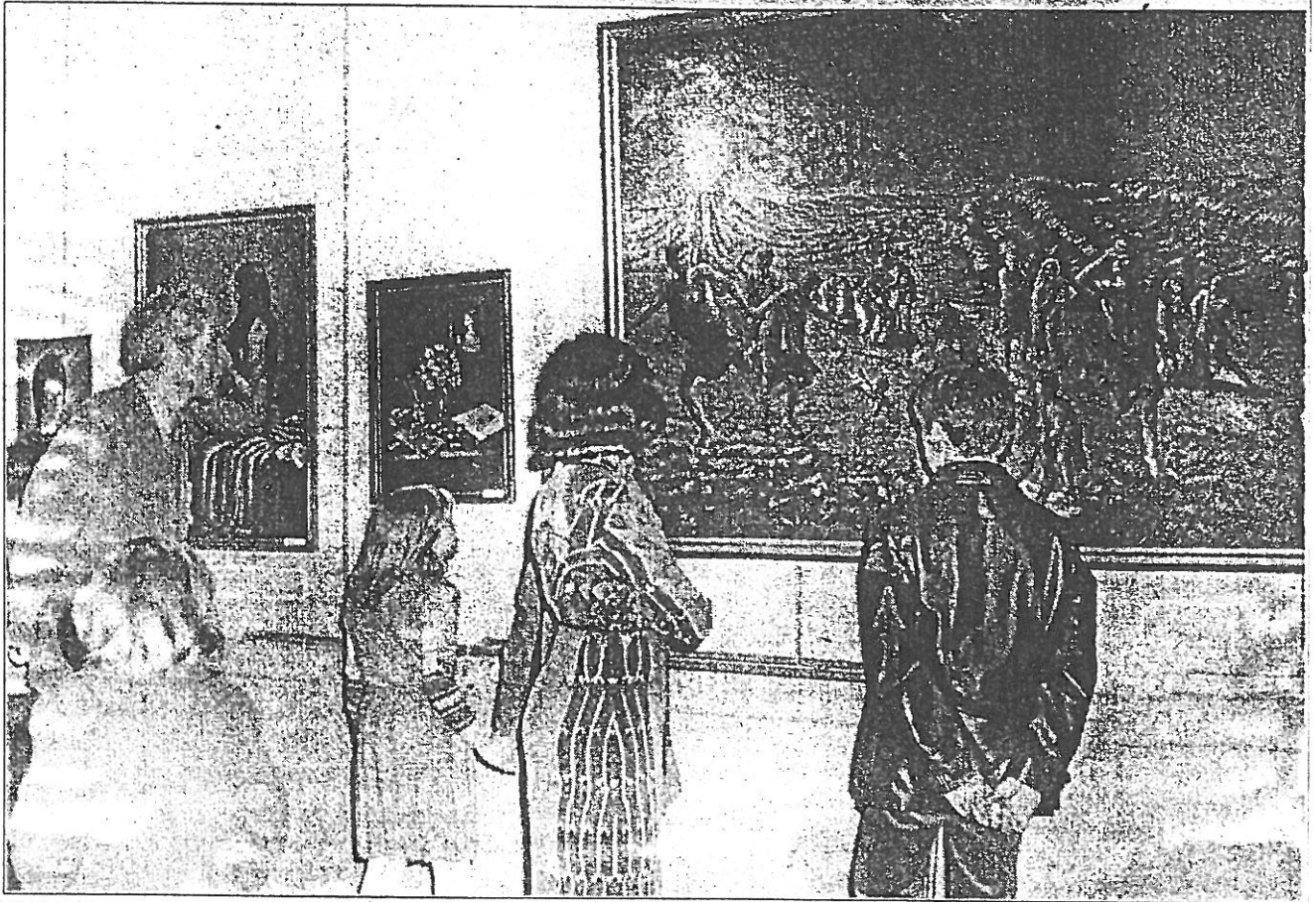

Ciobanu, Dragomir.

Din nou despre arta plastică

Se spune că la umbra stejarului nu crește nimic. Asta s-ar potrivi și la arta plastică jimboliană, dacă gândul ne mână mereu spre cel ce a fost și va rămâne nemuritor, pictorul Stefan Jäger. Totuși orașul a avut și alte talente remarcabile, unii continuă să se afle pe meterezele acestei fascinante arte, apărându-i cu râvnă valorile. Despre aceia care și-au jertfit harul pe altarul acestei zeițe a artelor, practicând pictura ca pe un hobby, vreau să spun câte ceva. Unii plasticieni sunt menționați și în monografia apărută nu demult la Editura Kabor, alții sunt omiși.

Tocmai de aceea se impun anumite corecturi și adăugiri la acest capitol al istoriei culturii locale spre a reda conștiinței colective acele valori de care a fost privată până acum.

Demnă de admirație este activitatea profesorului Hans Schulz, mare iubitor de artă, el însuși creator, care a îndrumat multe generații de elevi, a organizat numeroase expoziții locale de desen sau pictură. Ani în șir, fără nici un fel de retribuție, a prestat munca de responsabil al Expoziției memoriale Stefan Jäger, fiind la dispoziția

vizitatorilor din localitate sau aiurea. Menționarea numelui său este și un gest reparatoriu, deoarece pentru activitatea pusă în slujba obștei nu s-a învrednicit nimeni să-i mulțumească, deși unii ar fi avut obligația morală s-o facă.

În Jimbolia s-au organizat aproape în fiecare an expoziții personale sau colective cu participarea creatorilor locali. Uneori sculptura s-a întâlnit cu pictura, alteori aceasta din urmă și-a asumat răspunderea de a se prezenta singură în fața judecății exigentului public local. Nici în ceea ce